

عنوان مقاله:

برآورد ترکیب پذیری و هتروزیس در برخی از لاین های کاهوی ایرانی از طریق تلاقی دای آلل

محل انتشار:

فصلنامه علوم باغبانی ایران، دوره 49، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عاطفه طبعی - دانشجوی دکتری تخصصی فیزیولوژی و اصلاح سبزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

محمدرضا حسندخت - استاد، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

محمدرضا فتاحی مقدم - استاد، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

خلاصه مقاله:

به منظور برآورد وراثت پذیری، هتروزیس، ترکیب پذیری عمومی و خصوصی در صفات تعداد برگ، میانگین تعداد روز تا نخستین گلدهی، میانگین وزن تر بوته، میانگین وزن تر ساقه و طول ساقه گل دهنده، هفت لاین کاهوی ایرانی (سیاه دزفول، گرگان، ورامین، جهرم، لاین-های شماره 18، 21 و 27 مازندران) در یک طرح دای آلل کامل تلاقی داده شدند. در مجموع 49 ژنوتیپ شامل والدین و نتاج آنها برای ارزیابی صفات مورد نظر، در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار کشت شدند. نتایج تجزیه واریانس صفات نشان دهنده تفاوت معنی دار در میان ژنوتیپ ها بود. برای برآورد ترکیب پذیری، از روش نخست گریفینگ مدل (1) استفاده شد. میزان ترکیب پذیری عمومی در همه صفات، از ترکیب پذیری خصوصی آنها بیشتر بود که نشان دهنده نقش بیشتر اثر افزایشی نسبت به اثر غالبیت در کنترل ژنتیکی این صفات بود. وراثت پذیری خصوصی برای صفات طول ساقه گل دهنده و وزن تر بوته به ترتیب 89/0 و 74/0 بود. هتروزیس مطلوبی بر اساس میانگین والدین برای وزن تر بوته (9/11 درصد) و تعداد برگ در بوته (42/12 درصد) مشاهده شد. نتایج حاصل از این تحقیق می تواند به اجرای فعالیت های به نژادی مدون و کاراتر در کاهو کمک کند.

کلمات کلیدی:

ترکیب پذیری عمومی و خصوصی، عمل افزایشی ژن، گریفینگ، وراثت پذیری، هتروزیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1007203>

